

Az első verssor

Nincs nyugtom a költészetre úgy gondolok
mintha az álmok földje lenne
de nem akarok ott időzni
zengedezni mint egy éneklő szökőkút
a kijelölt ösvényekkel felszeletelt parkban

Egyszer a Chotek-kertben
a pázsiton át megcéloztam
Julius Zeyer emlékművét
hogy imádott költőm előtt hódoljak
rám rivallt egy öregúr
kifizettem a büntetést a Parkőr volt

Nem csodálkoztam
de szeretném azt hinni hogy ha nem
is Isten áldotta költő de Valaki vagyok
akiből nem lesz másik
és még mindig várom az Első verssort
(az Istentől valót: Paul Valéry)
Nem vagyok Walt Disney
nem vágyom saját Disneylandre
kisajátított sivatagok száz hektárjaira
műtavakra és művízesésekre
mű sápadtarcúra akit műindian
 kínoz
villanyirányítású vízilovakra
akiket csak az elemek éltetnek

1 Josef Topol (1935–2015) cseh költő és drámaíró. Itt közölt verseit gyűjteményes kötetéből (*Básně*, Torst, 2011) fordítottam. Jáchym Topol, Magyarországon ismert író, költő édesapja. (Cs. Z.)

A test legelői

Imátlan szemekkel vetkőztetsz
részeg lehelettel rabolod meg ajkam
istenkáromló kezed érintése
oldalamon mintha a csődöröd lennék
betörhetetlen mén a test prérijén
hallgatásomba oltod a felborzolt
virágot mely combok közt burjánzik

Csehy Zoltán fordítása

Hajnali folyó 1, monotípia 50x35 cm, 2015

